


# Η γεωπολιτική σημασία της ελληνικής γλώσσας

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 17 Μαρτίου 2015 20:37 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος | 

 Share 74  Tweet 8  Email 0  Share 115

Αξιολόγηση Χρήστη:      / 0

Χειρότερο      Καλύτερο

**Αξιολόγηση**

Ο στόχος κάθε ολοκληρωτικού καθεστώτος είναι η υποταγή της πλειοψηφίας μέσω της στέρησης γνώσης και έκφρασης. Σε αυτό το πλαίσιο δράσης, το υπερόπλο που ονομάζεται γλώσσα πρέπει να παραμείνει κτήμα μιας Ελίτ. Οι μάζες πρέπει να στερηθούν τον τρόπο δημιουργικής και ελεύθερης έκφρασης ώστε η νόηση και η παιδεία τους να είναι απόλυτα ελεγχόμενες και στείρες. Γι' αυτό παραδοσιακά κάθε προοδευτική κίνηση είχε ως βασικό αίτημα την παιδεία, όχι ως προς τα κονδύλια αλλά το δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης της Γνώσης.

Το φαινόμενο ελέγχου της ανθρώπινης επικοινωνίας είναι παγκόσμιο φαινόμενο. Στην Ελλάδα όμως ο χώρος της παιδείας ήταν ανέκαθεν στο στόχαστρο για συγκεκριμένους λόγους που επικεντρώνονται στη ιδιαίτερη φύση της Ελληνικής γλώσσας:

Η Ελληνική κατέχει την πρώτη θέση στο βιβλίο Γκίνες με 5,000,000 λέξεις και άνω των 80 εκατομμυρίων λεκτικών τύπων. Αντίστοιχα η Αγγλική έχει μόλις 490,000 λέξεις. Ακόμα και βάσει του μοντέρνου λεξικού Webster, η Αγγλική γλώσσα φαίνεται να έχει δανειστεί πάνω από 40,000 Ελληνικές λέξεις. Φανταστείτε ότι από όλες τις Σλαβικές διαλέκτους μαζί έχει δανειστεί μόλις 34 (!) ενώ λ.χ από την Τουρκική 57. Αντίστοιχη και μεγαλύτερη είναι η επιρροή στην Γαλλική, που οδήγησε τον Γάλλο ιστορικό J.P. Vernant να δηλώσει ότι “οι Έλληνες μας εφηύραν” (1997).

Η ίδια πολιτική ακρωτηριασμού Εθνικών γλωσσών όπως είπαμε είναι παγκόσμια πρακτική εμπνευσμένη από την απάνθρωπη ιμπεριαλιστική Βρετανική αποικιοκρατία που συνεχίζεται από την πλανητική πλέον αυτοκρατορία του καπιταλισμού. Ο άμεσος στόχος είναι εμφανής: **Η αποδυνάμωση της ανθρώπινης έκφρασης και σκέψης δημιουργεί τον ιδεατό υπήκοο του νέου καθεστώτος όπου αυτοσκοπός είναι η ταύτιση της ευτυχίας όχι με τη δημιουργία αλλά την κατανάλωση.** Ποιά πολυεθνική άραγε δεν θα ονειρευόταν ένα παγκόσμιο πελατολόγιο όπου η διανομή των προϊόντων της θα γινόταν χωρίς αντίδραση ή αμφισβήτηση;

Εκεί αποσκοπούσαν και οι εγκάθετοι της “διανόησης” με αριστερή προβιά που προσπάθησαν έντεχνα να συκοφαντήσουν την εκάστοτε Εθνική γλώσσα προσδίδοντας της ταξικό χαρακτήρα: Ο πλούτος της γλώσσας ταυτίστηκε με τον ταξικό πλούτο ενώ ο σωστός προλετάριος έπρεπε να χρησιμοποιεί την απλοποιημένη “προλεταριακή” γραμματική. Τι γελοίος τρόπος για την ηλιθιοποίηση και υποδούλωση της πλειοψηφίας! Το επιχείρημα όχι μόνο αυτοαναιρείται με μια μελέτη της Ποντιακής ή της Κυπριακής διαλέκτου (τι πλούτος) αλλά και από την φύση της ταξικής πάλης με Μαρξιστική ή άλλη προσέγγιση.



Ο ίδιος ο **Στάλιν** το 1950 διαβλέποντας τη σύνδεση καπιταλισμού – εκφυλισμού της γλώσσας έγραψε:

“Δεν υπάρχει γλώσσα ταξική, γλώσσα του λαού παρά μόνον γλώσσα εθνική. Υπάρχει δημοτική που πρέπει σταδιακά να παραμεριστεί προς όφελος της ιστορικής εθνικής γλώσσας” και συμπληρώνει “ *Ισχυρίζονται (οι εγκάθετοι) πως κάθε ταξική γλώσσα έχει την ταξική γραμματική της ήτοι προλεταριακή γραμματική και αστική γραμματική. Τέτοιο πράγμα δεν υπάρχει. Στην εθνική γλώσσα υποτάσσονται οι διάλεκτοι ως κατώτερες μορφές* “. (Περί Γλωσσολόγων, 28/7/1950).

Ιδιαίτερα γλώσσες όπως η Ελληνική και η Κινέζικη, οι μόνες ζώσες εδώ και 4,000 χρόνια σύμφωνα με τον Ισπανό ιστορικό **Francisco Adrados**, αποτελούν μήτρα δημιουργίας ευρύτερου πλέγματος γλωσσών που σε καμμία περίπτωση δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τη Μητρική. Κατά τον Adrados οι περισσότερες γλώσσες του πλανήτη σήμερα θεωρούνται κρυφοελληνικές γεγονός που αποδεικνύεται από τα τμήματα Ελληνικών σπουδών ανά τον κόσμο.



Thomas Macaulay

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ιμπεριαλιστικού σχεδιασμού είναι η περίπτωση της Ινδίας και των **Σανσκριτικών**. Τα Σανσκριτικά είναι η μήτρα των 150 και πλέον διαλέκτων που ομιλούνται στην Ινδία και θα μπορούσε να είναι η ενωτική Λαϊκή γλώσσα, όπως ακριβώς έγινε στο Ισραήλ με την **αρχαία Εβραϊκή**). Εκεί ανέλαβε δράση ο βαρόνος Θωμάς Μακώλαιου (Thomas Babington Macaulay, 1800 – 1859) ο αποκαλούμενος Πάπας της Βρετανικής παιδείας των Ινδίων. Οργάνωσε την παιδεία της κατεχόμενης χώρας με σκοπό την κατασκευή μιας ελίτ Ινδών Εξευρωπαϊσμένων κλώνων. “*Μιας τάξης ανθρώπων που θα είναι οι ενδιάμεσοι φορείς μεταξύ ημών, των επικυριάρχων και των εκατομμυρίων που διοικούμε*“. Ένα “**Κολωνάκι**” λοιπόν με σκοπό να δυτικοποιήσει παιδεία, συνήθειες και ήθη.

**Αυτό ακριβώς το Κολωνάκι** (με την ομώνυμη έδρα μάλιστα!) που κατασκευάστηκε στην Ελλάδα τις τελευταίες δεκαετίες, για το οποίο διατέθηκαν πακτωλοί χρημάτων με σκοπό την αντίστοιχη εξευτελιστική διάβρωση. Επιστρατεύτηκαν απίστευτες περσόνες τύπου Κωστόπουλου για να περάσουν ένα life – style γκλαμουριάς και αγαμίας με όπλο την αμορφωσιά. Το “**θέλω να γίνω σιτάρ**“, αστεϊρευτή πηγή γέλιου στις παλιές Ελληνικές ταινίες έγινε επίσημη γλώσσα του Αθηναϊκού νεοαστικού κράτους και προωθήθηκε στους ιθαγενείς με χάντρες (πολύχρωμα εξώφυλλα) και τσόντα. Καρπαζοεισπράκτορες και λοβοτομημένοι Ανύανες καθιερώθηκαν σαν status symbol με κοινό παράγοντα την ακρωτηριασμένη δυνατότητα έκφρασης και άφθονο χρήμα. **Αποτέλεσμα**;

Σύμφωνα με πρόσφατη μέτρηση της Alco για το Ινστιτούτο επικοινωνίας, **το 64,8% των κατοίκων της Αττικής** χρησιμοποιεί ξενικές λέξεις στην καθημερινή του ομιλία! Το ποσοστό πέφτει αισθητά στην επαρχία, αλλά είπαμε, γεωγραφικό το “Κολωνάκι” των συμπλεγμάτων.

**Ποιά Αριστερά;** Το υπόβαθρο αυτής της εξαθλίωσης είχε θεμελιωθεί νωρίτερα βέβαια με τις απίστευτες ενέργειες του 1910 αλλά κυρίως του 1976 όπου η Ελληνική Δεξιά έδειξε το απεχθές της πρόσωπο ακρωτηριάζοντας την Ελληνική γλώσσα με την προκλητική ανοχή της Αριστεράς. Μιας Αριστεράς που από θεματοφύλακας της ελεύθερης και ποιοτικής παιδείας, έγινε δεκανίκι του καπιταλισμού ακυρώνοντας αγώνες δεκαετιών. Το “ψωμί, παιδεία, ελευθερία” έγινε “φεράρι για τους πρυτάνεις, κλειστό πανεπιστήμιο και φασισμός στα ιδρύματα”. Το ταγάρι της Πόλης Τσουκάτου (αντιφασιστική, αντιιμπεριαλιστική πρωτοβουλία) έγινε Λουί Βιτόν και βόλτες μεταξύ Μυκόνου και Κολωνακίου. Powered by Siemens.

Το έγκλημα έγινε με την συνενοχή των καθηλετών της γενιάς του Πολυτεχνείου και οδήγησε τον **Κορνήλιο**

**Καστοριάδη** να δηλώσει αηδιασμένος: ” **Αν δεν θέλετε κύριοι του υπουργείου να κάνετε φωνητική ορθογραφία τότε πρέπει να αφήσετε τους τόνους και τα πνεύματα γιατί αυτοί που τους βάλανε ήξεραν τι έκαναν. Δεν υπήρχαν στα αρχαία Ελληνικά γιατί απλούστατα υπήρχαν μέσα στις ίδιες τις λέξεις. Αυτά τα κτήνη, τα τετράποδα που έκαναν αυτές τις μεταρρυθμίσεις δεν ξέρουν τι είναι γλώσσα. Η κατάργηση των τόνων και των πνευμάτων είναι η κατάργηση της ορθογραφίας που τελικά είναι η καταστροφή της συνέχειας.** Ήδη τα παιδιά δεν μπορούν να καταλάβουν Καβάφη, Σεφέρη, Ελύτη γιατί αυτοί είναι γεμάτοι από τον πλούτο των αρχαίων Ελληνικών. Δηλαδή πάμε να καταστρέψουμε ότι χτίσαμε. Αυτή είναι η δραματική μοίρα του σύγχρονου Ελληνισμού”. *Βόλος, 1989.*

Επιμένουμε σε αυτή τη χώρα να ζούμε σε έναν μίζερο μικρόκοσμο με μίζερες επιδιώξεις που συνεπάγονται μίζερα όνειρα. Έτσι και στο θέμα της ΕΕ δεν έχουμε αντιληφθεί ότι είμαστε ένα παράρτημα μιας πολυεθνικής που αν θέλει να έχει τη στοιχειώδη ευημερία για τους πολίτες της πρέπει να αγωνιστεί για το εδώ *μαγαζί* και όχι για τις ιδεοληψίες ή τα κομματικά συμφέροντα του καθενός. Τρανταχτό παράδειγμα των αρλεκίνων που στέλνουμε στην Ευρωβουλή (και φαίνεται μας αντιπροσωπεύουν επάξια) είναι η αντίδραση των Ελλήνων ευρωβουλευτών στην πρόταση Ισπανών (!) συναδέλφων τους να ψηφιστεί η Αρχαία Ελληνική ως επίσημη γλώσσα της ΕΕ. Την αγνόησαν επιδεικτικά και τις **τρεις φορές που κατατέθηκε!**

Ναι μεν ο επερχόμενος παγκόσμιος πολιτισμός αποσκοπεί στην επιβολή μιας παγκόσμιας γλώσσας, είναι όμως στο χέρι μας, στην καθημερινότητα μας να δράσουμε όχι ως ανάχωμα αλλά ως δημιουργοί και ενεργοί φορείς

ενός πολιτισμού βασιζόμενου στην **Ανθρωπιστική παιδεία** που μας έχουν στερήσει. Και ο αγώνας αυτός είναι απλός, καθημερινός και **όμορφος**.

Πηγές:

Αντώνης Κουνάδης, Η Ελληνική γλώσσα ανά τον κόσμο: παρελθόν, παρόν και μέλλον.

Εφημερίδα “Το Παρόν”

“Ενδιάμεση Περιοχή”, τ. 12, 1999

Δημήτρης Κιτσίκης, “Για μια παγκόσμια Γλώσσα”, π. Τρίτο Μάτι, τ.168

[http://geopolitical-team.blogspot.com/2011/08/blog-post\\_15.html](http://geopolitical-team.blogspot.com/2011/08/blog-post_15.html)

Απο: [ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ](#)